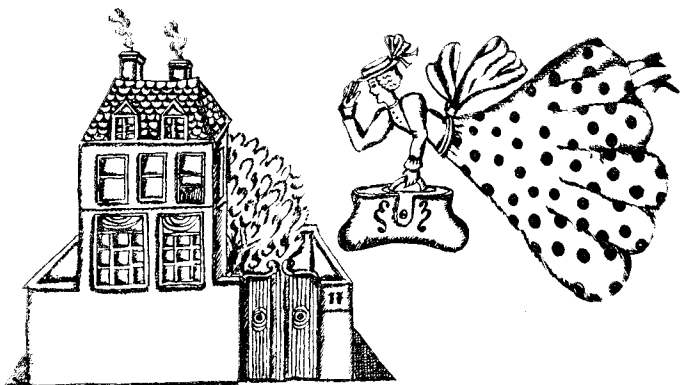

VÝSTAVY

- 1974 — Galerie MF v Praze (s Jiřím Šalamounem)
1976 — Buchkunst Halle Kabinet/Saale, NDR
1978 — Galerie MS Praha
1979 — Galerie Markt Schlösschen Halle/Saale, NDR (s Jiřím Šalamounem)
1981 — Galerie Albatros Praha (s Jiřím Šalamounem)

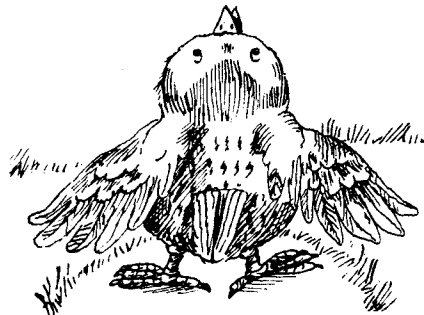
ÚČAST NA VÝSTAVÁCH

- 1972
1976 Bienále ilustrací, Brno
1980

1974
1978 výstava Svazu výtvarných umělců NDR, Drážďany
1982

1979 Němečtí ilustrátoři 1949 - 1979, Galerie Am TV - Turm, Berlin
1981 Art Centrum, Mnichov

63. výstava ilustrací a grafiky v rodném domě Václava Šolce v Sobotce. Sezóna 1982. Pořadatelé: Okresní galerie v Jičíně, Osvětová beseda v Sobotce, Spolek sběratelů a přátel ex libris, kolektivní člen České společnosti pro estetiku při ČSAV v Praze, Albatros, nakladatelství pro děti a mládež v Praze.

Vytiskl Mír, závod 6, provoz 62, Praha 3, Čáslavská 15.

EVA NATUS-ŠALAMOUNOVÁ

ILUSTRACE

*Rodný dům
Václava Šolce
Sobotka, květen - červen 1982*

EVA NATUS - ŠALAMOUNOVÁ se narodila v Halle nad Sálou (NDR). Je to příjemné, středně veliké město, připomínající naše Brno. Má svou vysokou uměleckoprůmyslovou školu na hradě Giebichensteinu, tam Eva Natusová studovala. Po studiu pobyla tři léta na umělecké stáži v Praze, jednak na naší VŠUP, jednak na filmové fakultě AMU. Oblíbila si Prahu, a když uzavřela sňatek s grafikem Jiřím Šalamounem (ten šel ostatně podobnou cestou: po studiu na Akademii v Praze pobyl dvě léta na vysoké škole v Lipsku), stala se Pražankou a naší umělkyní. To však neznamená, že by dělala pouze české krásné knihy: přirozeně pracuje i pro německou knihu a tak se v ní obráží společný zájem o českou a německou krásnou knihu, o společné otázky knižních kultur našich národů.

Eva Natus-Šalamounová nepatří mezi chladné, akademické výtvarníky. Ladí své kresby radostně, vesele, vede svou linii prostě, až dětsky naivně, s nádechem ženské lyriky, poezie. Snad byste zařadili její ilustrace do humoru, ale je v nich více, než pouhý podnět k smíchu. Vidíme to na každém z jejích obrázkových cyklů. Ať jde o knížku *Mary Poppinsová* od P. Traversové, vyšla 1975), o Krüsovou knížku *Můj pradědeček a já* (1973), o knížku pohádek *Hrnečku, vař!* (1977), nebo o některou jinou. V roce 1980 vyšla německá knížka s jejími ilustracemi *Dva na jednom stromě*, další vyjde v nejbližší době.

Mám velmi rád knížku o Mary Poppinsově. Připomíná mi trochu — ale jenom trochu! — Carrollovu knihu o Alence v kraji divů a za zrcadlem. Je také plna zázraků, ale zatímco Alenka se za nimi vydala ze skutečnosti do světa fantazie, Mary Poppinsová naopak přišla ze světa fantazie do skutečnosti, a vede své dětské svěřence fantazie noho divu k druhému. Když domyslíme smysl vyprávění, poznáváme, že autorka chtěla svým čtenářům dát na srozuměnou, že v každém setkání, v každém činu spočívá údivná krása — jenom ji vidět! Ať je to třeba návštěva u dědečka, procházka na Matějské pouti, nebo cesta mamin-

ce za nákupem. Podle knížky o Mary Poppinsově byl dokonce zpracován film, a v mé paměti ožívá podivuhodně to společné mezi filmem a ilustracemi Evy Natus-Šalamounové.

Je potřebí se zamyslet nad kresbou ilustrátorky, nad výběrem jejích scén, nad tím, jak umísťuje své postavy do prostředí nebo je staví mimo prostředí (i tak je to možné a dodává to ilustraci podivně vzdušný tón), kdy se omezuje pouze na kresbu a kdy užívá pomocné barvy, v jak žertovných kompozicích řadí k sobě postavy, věci, přírodu, jak vyjadřuje pohyb a mnoho jiného. Dobře víte, že humoristická kresba se odchyluje od skutečnosti, a že na tom, jakým způsobem a jak dalece se od ní odchyluje, závisí i míra a ráz úsměvu, který chce vyvolat.

Humor Evy Natus-Šalamounové není „humor pro humor“ je v něm skryt společenský význam. Velmi zřetelně to poznáváme na ilustracích té knížky pohádek, i na Mary Poppinsově, i na jedné ze starších knížek ilustrátorky, která se odehrává na sovětsko-japonské hranici, mezi sovětskými a japonskými dětmi. V německé knížce z roku se říká: „Přátelství mezi dětmi jim pomáhá, aby porozuměly tomu druhému a lépe poznaly sebe samé.“

Ke své společné výstavě před rokem v Praze napsali manželé Šalamounovi dětem několik slov do katalogu. Vítají všechny na výstavě, ty, co se jim obrázky líbí i nelíbí, nebo jenom zčásti líbí, ale zdůrazňují, že ty obrázky se především musejí také líbit jim samým, vždyť je kreslili. Ty ilustrace jsou vlastně jejich *posláním dětem*. Nechtějí jimí nadbíhat vašim zálibám a vkusům, každý umělec hovoří po svém, ale přeje si, abyste ho přijali s láskou. Od vás to chce pochopit a přijmout ráz jeho projevu a zařadit ho mezi ty, které vám jsou blízké. Vzdělaný člověk se snaží porozumět významu toho, co vidí a slyší, ať je to vyjádřeno jakoukoli formou. A tu jde o formu vpravdě uměleckou.

František Holešovský

EVA NATUS - ŠALAMOUNOVÁ

nar. 1936 v Halle/S (NDR)

V letech 1954 - 1956 vystudovala grafickou specializaci na Hochschule für Formgestaltung BURG GIEBICHENSTEIN (Halle) u prof. W. Funkata. 1960 - 1963 aspirantura na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze v atelieru kresleného a loutkového filmu — prof. A. Hoffmeister. Současně (v letech 1962 - 1963) studovala režii na FAMU v Praze. Poté byla do roku 1965 zaměstnána jako výtvarnice a režisérka ve Studiu animovaných filmů DEFA — TRICKFILM-STUDIO v Drážďanech. Od roku 1966 žije a tvoří v Praze.

ILUSTRACE V KNIHÁCH PRO DĚTI

- 1969 — Korněj Čukovskij, Doktor Bolíto (LN — Albatros)
- 1969 — G. Maškin, Na modrém moři bílá loď (LN)
- 1969 — Vlasta Váňová, Tance pro dva motýly (MF)
- 1973 — James Krüss, Můj pradědeček a já (MF)
- 1975 — P. L. Traversová, Mary Poppinsová (Albatros)
- 1976 — D. Mešková, Já, ponořené těleso a můj boxer (MF)
- 1977 — K. J. Erben, Hrnečku, vař! (Albatros)
- 1980 — Hartmut Brücher, Dva na jednom stromě (Der Kinderbuchverlag, Berlin)
- 1980 — H. Kohoutová, Žerty tety Abecedy (Albatros)
- 1982 — Jordan Radičkov, My, vrabčáci (Albatros)
- 1982 — Pavel Šrut, Janek a kouzelné fazole (Albatros)